

[Marianne Jelved]

slag; i mellemtiden er der altså sket en hel del på grænsehandelsområdet. Jeg undrer mig lidt over at skulle høre den type argumentation nu, hvor vi har nedsat eller harmoniseret eller tilpasset, hvad vi nu vil kalde det, benzinpriserne, og det er helt klart, at grænsehandelsproblemerne er langt, langt mindre i dag, end de var, da vi behandlede lovforslaget i foråret 1990. Vi har fjernet punktafgifterne på dette område; Tyskland har i forvejen afgifter på deres bånd. Spørgsmålet er, om det overhovedet bliver så stort et problem.

Så kan man sige: Hvad med de bånd, som udbydes meget billigt syd for grænsen? For at tage højde for det er der jo netop en formulering i lovforslaget om, at man også kan variere vederlaget i forhold til salgsprisen netop for ikke at få en øget grænsehandel på dette område. Der er faktisk taget højde for den kritik eller problematisering af grænsehandelsproblemet, som er kommet til udtryk.

Så har der været ønske om, at man afventer EF, hvis de nu arbejder med et direktiv – eller det gør de formentlig, når det bliver sagt, det vil jeg ikke sætte spørgsmålstegn ved. I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at stort set alle EF-lande har vederlag på disse bånd i dag. Holland har det, Frankrig har det, Portugal har det, Italien har det. I øjeblikket – i disse uger og dage – behandler regeringerne i Belgien og Spanien forslag, der ligner det foreliggende. Så der er altså snart ikke andre tilbage end Danmark, som ikke har løst dette problem. Uden for EF har Finland, Norge, Sverige, Ungarn og Australien det. Selv i USA behandler Senatet for tiden et forslag om disse afgifter – godt nok kun på digitalbånd, men det er dog med henblik på en fremtidig udvikling.

Så har der været rejst spørgsmål om, hvad størrelsen af vederlaget skal være. Jeg mener helt klart, at det ikke er noget, politikerne overhovedet skal blande sig i. Der er en institution, der hedder Tvangslicensnævnet, som har hjemmel til at fastsætte disse vederlag. Det sker efter en ganske bestemt procedure, som jeg mener også kan bruges i denne sammenhæng.

Jeg kan se, at min taletid er ved at være løbet ud, så jeg skal skynde mig at nå at sige, at der har også været sat spørgsmålstegn ved, hvordan man fordeler disse midler. Jeg må sige, at

de organisationer, som i øjeblikket beskæftiger sig med denne type sager, har temmelig meget erfaring i netop disse spørgsmål. I øjeblikket, altså i år, fordeler Koda 11-12 mio. kr. og Gramex 6-7 mio. kr. til kulturelle formål. Det er ikke noget, vi skal blande os i. Det er der retningslinjer, erfaringer og praksis for. Og i øvrigt er det jo tanken, at den ene tredjedel af vederlaget skal gå til nye kunstnere, eksperimenterende kunstnere, unge kunstnere, altså ikke de mest etablerede.

Men der er altså stor erfaring på dette område. Det er ikke noget totalt nyt område. Nogle ordførere, specielt Fremskridtspartiets ordfører, taler om administrativt kaos og andre problemer. Jeg tror ikke, der findes noget område, som er så administrativt nemt at håndtere, fordi der ligger en lang praksis på området. Jeg har nævnt Koda og Gramex, vi kan også nævne Copydan, som er fuldt på højde med det her. Tidligere skønnede man, at omkring en halv procent af et givet vederlag skulle bruges til disse omkostninger.

Jeg tror, vi kan få en meget hurtig udvalgsbehandling, for jeg mener i virkeligheden, at det her er gammelt, meget vel gennemarbejdet stof, som de fleste af partierne har været meget involveret i tidligere. Så jeg håber, at vi kan gøre det rimelig hurtigt, så vi kan nå det mål, som vi alle sammen i virkeligheden er interesseret i.

(Kort bemærkning).

Michael Kock (FP):

Jeg har tre spørgsmål til fru Marianne Jelved:

Det første er: Hvorfor vil man ikke afvente det EF-direktiv, der er lige på trapperne?

Det andet er: Hvorfor bruger man Finland som reference? Hvorfor lægger man ikke afgiftsforslaget op ad det tyske, hvis det endelig skal være? Tyskland er trods alt vor nærmeste samhandelspartner og medlem af EF i mod-sætning til Finland. Og der er trods alt forskel på den tyske afgift på 65 øre pr. båndtime og den foreslåede afgift på 12 kr. pr. båndtime.

Det tredje er: Vil man støtte en generel betaling for biblioteksudlån for derigennem at beskytte kunstnernes værker?

(Kort bemærkning).